

اثر میزان و نوع ماده به کار رفته برای بستن حفره دسترسی پیچ ابامنت بر میزان گیر روکش های متکی بر ایمپلنت سمان شونده

دکتر ابوالفضل صبوری*، دکتر تهمینه بامدادیان**، دکتر مینو مهشید*

چکیده

سابقه و هدف: فاکتورهای موثر بر گیر پروتزهای ثابت متکی بر دندان به خوبی شناخته شده است. در مقابل، اطلاعات کمی پیرامون فاکتورهای موثر بر گیر پروتزهای متکی بر ایمپلنت موجود است. هدف از مطالعه حاضر، بررسی اثر نوع و میزان ماده پرکننده حفره دسترسی پیچ ابامنت بر میزان گیر روکش های متکی بر ایمپلنت سمان شونده بود.

مواد و روشها در این مطالعه، یک ابامنت زاویه دار ۱۵ درجه به آنالوگ ایمپلنت (noble biocare) متصل شد. و تعداد ۱۰ عدد روکش، بر روی آن ساخته شد و از ۳ نوع ماده پرکننده سیلیکون، کامپوزیت و گوتاپرکا جهت بستن حفره دسترسی ابامنت استفاده گردید. پرکردن حفره دسترسی به دو فرم کامل و ناقص انجام و روکشها با سمان موقت TempBond چسبانده شدند. نیروی کششی لازم برای جاگردان روکش با استفاده از Universal testing machine بازدازه گیری شد. دادهای با استفاده از آزمون آماری ANOVA بازیابی شدند.

یافته ها: میزان گیر روکش در صورت پرکردن ناقص حفره دسترسی، بیشتر از پر کردن کامل حفره بود. همچنین در صورت استفاده از ماده پرکننده کامپوزیت، گیر روکش بیشتر از گوتاپرکا و آن هم بیشتر از سیلیکون بود.

نتیجه گیری: گیر روکش های متکی بر ایمپلنت سمان شونده، توسط نوع و میزان ماده پرکننده حفره دسترسی تحت تاثیر قرار می گرد.

کلید واژگان: ایمپلنت دندانی، گیر، سمان.

تاریخ تأیید مقاله: ۱۳۹۰/۱۲/۱۱

تاریخ اصلاح نهایی: ۱۳۹۰/۱۲/۷

محله دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، دوره ۲۹، ویژه‌نامه، زمستان ۱۳۹۰، ۳۵۷-۳۵۲

مقدمه

فرم تراش و نوع سمان می باشد (۱۰-۱۲ و ۱۴). روش های پرکردن حفره دسترسی پیچ شامل پرکردن کامل یا ناقص حفره با مواد مختلف است. این روش ها برای جلوگیری از ورود سمان به داخل پیچ ابامنت بکار می روند (۱۲).

موادی که برای پر کردن حفره دسترسی پیچ ابامنت به کار می رود نیز ممکن است روی گیر موثر باشد. این مواد شامل موム، گوتاپرکا، دورالی، سیلیکون، کوکیت، کامپوزیت و غیره می باشند (۱۲ و ۱۳).

در مطالعات محدودی تاثیر ماده پر کننده حفره دسترسی بر روی گیر روکش های متکی بر ایمپلنت بررسی شده است (۱۲-۱۴). همچنین در هیچ مطالعه ای، تاثیر همزمان رایج ترین انواع مواد پر کننده حفره دسترسی پیچ و میزان پرکردن حفره دسترسی بر روی گیر رستورشین های متکی بر ایمپلنت بررسی نشده است.

امروزه درمان نواحی بی دندانی با پروتزهای متکی بر ایمپلنت افزایش یافته است. استفاده موفقیت آمیز ایمپلنت ها با مطالعات Longitudinal گذشته نگر نشان داده شده است (۲۰). پروتزهای متکی بر ایمپلنت می توانند پیچ شونده یا سمان شونده باشند. نوع پیچ شونده دارای مزیت امکان دسترسی مجدد (Retrievability) هستند (۲۳). نوع سمان شونده دارای مزایای اکلوژن مناسب، زیبایی Passivity، ارزان تر بودن و جلسات ملاقات کمتر هستند (۲۴).

عیب اصلی پروتزهای متکی بر ایمپلنت سمان شونده مشکل بودن دسترسی مجدد (Retrievability) به آنها است (۲۵). امروزه به منظور فراهم آوردن امکان دسترسی مجدد به ایمپلنت ها استفاده از سمان های موقت توصیه شده است (۲۶). فاکتورهای موثر بر روی گیر رستورشین های رایج سمان شونده در مطالعات زیادی بررسی شده اند (۷-۹). این فاکتورها شامل میزان تقارب ابامنت (۷)، سایز، طول، قطر،

* دانشیار گروه پروتزهای دندانی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی.

** نویسنده مسئول: دستیار تخصصی گروه پروتزهای دندانی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی.

مطالعات قبلی ، ۱۰ عدد روکش بر روی ابامنت ساخته شد (۱۶ و ۱۵) . در هر ابامنت برای پر کردن حفره دسترسی از گوتاپرکا (Gutta perka Asia Chemi Teb Mgf Co. Speedex, Coltene, Tehran, Iran) (Asia Chemi Teb Mgf Co. Tehran, Iran) کامپوزیت ۳M (ESPE , Filtek Z250 , USA) به صورت کامل و سپس به صورت ناقص استفاده شد (۲) . در روش پر کردن ناقص حفره دسترسی، ۲ میلی متر بالای پیچ پر گردید و بقیه حفره به صورت پر temp bond نشده باقی ماند. نمونه ها با استفاده از سمان (Kerr Co, Orange, California, USA)

شکل ۱- Adapta و spacer system

شکل ۲- پر کردن حفره بطور ناقص و کامل

مخلوط کردن سمان طبق دستور کارخانه سازنده به مدت ۲۰ ثانیه بر روی اسلب شیشه ای تمیز انجام و پس از قرار دادن در داخل مارژین، روکش تحت فشار انگشت به مدت ۵ ثانیه و سپس تحت نیروی ۵ کیلوگرم در static load machine به مدت ۵ دقیقه قرار گرفت (۱۲) . نمونه ها قبل از تست به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور الکتریکی در

هدف این مطالعه، بررسی اثر سه نوع ماده برای بستن حفره دسترسی پیچ ابامنت و دو نوع روش پر کردن حفره بر میزان گیر روکش های متکی بر ایمپلنت سمان شونده می باشد.

مواد و روشها:

جهت انجام این مطالعه، ابامنت angulated Branemark (Sweden) درجه سیستم noble biocare(system, Zurich, همراه پیچ مربوط و آنالوگ ایمپلنت، تهیه شد. آنالوگ در بلوك رزینی تهیه شده با آکریل شفاف سلف کیور (RP self-cure clear acrylic resin, Densply DeTrey GmbH, Konstanz, Germany) قرار داده شد. قراردهی آنالوگ با زاویه ۱۵ درجه با استفاده از milling machine (Metalor MP300, Metalor Technologies Ltd , Birmingham, UK) صورت گرفت به طوری که ابامنت عمود بر محور افق قرار گیرد تا بتوان نیروی کششی را در جهت محور طولی ابامنت اعمال کرد. (Speedex,) سمت، حفره دسترسی اکلوزالی پر گردید. (Coltene, Asia Chemi Teb Mgf Co, Tehran, Iran) جهت یکسان سازی نمونه ها از shield و spacer (فضانگه دار) (al dente, Dental produkte GmbH,) Adapta سیستم Germany استفاده شد. ابتدا فضا نگهدار پلاستیکی به ضخامت ۰.۱ میلی متر بر روی ابامنت منتقل گردید تا فضای کافی و یکسان جهت سمان فراهم گردد. سپس جهت ساخت روکش از shield های پلاستیکی به ضخامت ۰.۵ میلی متر بر روی فضانگه دار استفاده شد (شکل ۱) .

جهت فرم دادن مارژین، ۰.۵ میلی متر کوتاه تر فرم داده شد و این فضا توسط مو مایله (Kerr, Orange, California, USA) به ضخامت ۰.۵ میلی متر جهت تطابق بیشتر پر گردید.

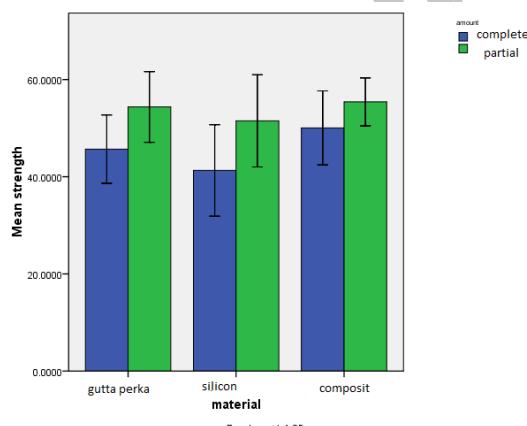
جهت اتصال روکش ها به دستگاه Universal Testing Machine ، حلقه مومی توسط سوروویور در راستای محور طولی روکش به سطح اکلوزال روکش ها متصل شد و نمونه ها با آلیاژ نیکل - کروم (Sankin, base metal non beryllium, Dentsply, Japan

همچنین در صورت استفاده از ماده پرکننده کامپوزیت، گیر روکش بیشتر از گوتاپرکا و آن هم بیشتر از سیلیکون بود (جدول ۱).

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار تغییرات گیر روکش‌ها با تغییر نوع و میزان ماده پرکننده حفره دسترسی

نوع ماده پرکننده	میانگین	انحراف معیار
گوتاپرکا- پرکردن کامل	۴۵/۶۸	۷/۰۳
گوتاپرکا- پرکردن ناقص	۵۴/۳۶	۷/۲۷
سیلیکون- پرکردن کامل	۴۱/۲۹	۹/۴۱
سیلیکون- پرکردن ناقص	۵۱/۵۰	۹/۴۹
کامپوزیت- پرکردن کامل	۵۰/۰۵	۷/۶۰
کامپوزیت- پرکردن ناقص	۵۵/۴۱	۴/۹۲

نتایج آزمون مقایسه‌های متعدد Tukey نشان داد میزان گیر روکش‌های متکی بر ایمپلنت‌های سمان شونده بر حسب دو به دوی مواد پرکننده بین سیلیکون و کامپوزیت از نظر آماری معنی‌دار بوده است ($P=0.۳۴$). با این حال، هیچ تفاوت معنی‌داری بین ماده پرکننده گوتاپرکا و سیلیکون ($P=0.۲۱$) و بین کامپوزیت و گوتاپرکا دیده نشد ($P=0.۵۱$). مقادیر گیر روکش‌های متکی بر ایمپلنت سمان شونده بر حسب نوع ماده پرکننده و میزان پرکردن حفره دسترسی در نمودار ۱ خلاصه شده است.

نمودار ۱- مقادیر گیر روکش‌های متکی بر ایمپلنت سمان شونده بر حسب نوع ماده پرکننده حفره و میزان پر کردن حفره بر حسب نیوتون

بحث:

دمای ۳۷ درجه سانتی گراد و رطوبت ۱۰۰٪ نگهداری شدند.

بعد از هر بار تست، اباتمنت و روکش به مدت ۲۰ دقیقه در دستگاه اولتراسونیک حاوی محلول پاک کننده سمان قرار گرفتند و پس از شستن، برای ۵ دقیقه در آب مقطرقرار داده شدند (۱۷). سطح اباتمنت و روکش‌ها هر بار قبل از سمان کردن ابتدا با الکل اتیلیک و سپس با استفاده از بخار به مدت ۵ ثانیه تمیز شدند.

هر نمونه به دستگاه (Zwick/Roell Z020, Ulm, Germany) Universal Testing Machine متعلق و تحت نیروی کششی با سرعت ۵ mm/min قرار گرفت (۱۸-۲۰). نیرویی که در آن شکست باند اتفاق می‌افتد (ultimate tensile strength) به نیوتون ثبت می‌شود (شکل ۳).

شکل ۳- دستگاه Universal testing machine

برای تعیین تأثیر نوع و میزان ماده به کار رفته برای پر کردن حفره دسترسی بر میزان گیر روکش از آزمون Post Hoc, Bonferroni (ANOVA) استفاده گردید.

یافته‌ها:

نتایج آزمون آماری ANOVA نشان داد که اثر نوع ماده پرکننده حفره دسترسی و میزان پر کردن حفره بر میزان گیر روکش‌های متکی بر ایمپلنت معنی‌دار بود ($P<0.۰۵$). میزان گیر روکش در صورت پرکردن ناقص حفره دسترسی، بیشتر از پر کردن کامل حفره بود

در مطالعه kent و همکاران ، در موارد استفاده از zinc و همکاران temp bond NE و phosphate و همکاران temp bond Cement Failure load حفره دسترسی پیچ اثری روی Cement Failure load نداشت. هر چند هنگام کاربرد temp bond در صورت پر Cement Failure load کردن حفره دسترسی پیچ میزان گیر ایجاد شده از نظر آماری معنی دار بوده است. میزان بالاتر از هنگامی بود که حفره به صورت پر نشده باقی مانده بود (۱۲). نتایج این مطالعه با مطالعه حاضر که در آن از سمان temp bond استفاده شده و میزان گیر روکش هنگام پرکردن ناقص بیشتر از پرکردن کامل حفره بدست آمده همخوانی ندارد. تفاوت این دو مطالعه می تواند به علت تفاوت در روش ساخت روکش، تفاوت در تعداد نمونه ها و استفاده از ابانتمنت مستقیم نسبت به مطالعه حاضر که در آن از ابانتمنت زاویه دار استفاده شد، باشد.

در مطالعه Chue و همکاران، نتایج نشان دادند که گیر روکش هنگامی که حفره دسترسی پیچ به طور کامل با سیلیکون پر می شود نسبت به مواردی که به طور ناقص با سیلیکون پر می شود کمتر بود که با مطالعه کنونی همخوانی داشت (۱۴).

Emms و همکاران در مطالعه خود نشان دادند که در صورت پر شدن ناقص حفره دسترسی نیروی لازم برای خارج کردن روکش بیشتر از هنگامی بود که حفره به طور کامل پر می شد که نتایج این مطالعه نیز با تحقیق حاضر همخوانی داشتند (۱۲).

افزایش گیر روکش ها هنگام پرکردن ناقص حفره دسترسی میتواند به دلیل ورود سمان به داخل حفره دسترسی و ایجاد گیر بیشتر و همچنین ایجاد escape internal vent یا channel و نشست بهتر روکش باشد (۲۴-۲۲). سمان کردن روکش روی ابانتمنتی که حفره دسترسی آن به طور کامل پر شده ممکن است فشارهیدرولیک بیشتری تولید کند که منجر به عدم نشست کامل کستینگ و لایه ضخیم تر سمان شود (۲۵). همچنین بیان شده که علت گیر بیشتر روکش ها هنگام پرکردن ناقص حفره می تواند ناشی از اندر رکات ایجاد شده در محل حفره دسترسی ابانتمنت نسبت به دیواره axial ابانتمنت باشد (۲۶).

از جمله محدودیت های این تحقیق این است که تنها اثر عوامل ذکر شده بر retention روکش ها بررسی شد، در صورتی که در کلینیک نیروهای خارج کننده تنها در یک جهت وارد نمی شوند (۲۷ و ۲۸)، پیشنهاد می شود که اثر

بررسی اثرات میزان پر کردن حفره دسترسی و نوع ماده پر کننده در میزان گیر روکش های متکی بر ایمپلنت های سمان شونده نشان داد اثرات هر دو این عوامل بر میزان گیر ایجاد شده از نظر آماری معنی دار بوده است. میزان نیروی لازم جهت خارج کردن روکش بر حسب نوع ماده پر کننده به ترتیب از زیاد به کم شامل: کامپوزیت > گوتا پرکا > سیلیکون. بنابراین، کامپوزیت بی شرین گیر را ایجاد کرده و مناسب تر خواهد بود. میزان گیر روکش های متکی بر ایمپلنت های سمان شونده بر حسب دو به دوی مواد پر کننده کامپوزیت و سیلیکون معنی دار بود . ولی، هیچ تفاوت معنی داری بین ماده پر کننده گوتاپرکا و سیلیکون و همچنین بین گوتاپرکا و کامپوزیت دیده نشد.

نوع ماده پر کننده :

در بررسی Chue و همکاران مشخص گردید هنگامی که حفره دسترسی پیچ به طور کامل با ماده سیلیکون (memosil) پر می شود نسبت به مواردی که به طور ناقص با سیلیکون پر می شود و یا در صورت استفاده از سیلیکون و کامپوزیت به همراه هم، نیروی لازم برای خارج کردن روکش به طور قابل بود ملاحظه ای کمتر بود. در این مطالعه نیز مانند مطالعه حاضر ، میزان گیر روکش در صورت کاربرد کامپوزیت به عنوان ماده پر کننده بیشتر از سیلیکون بود و در هر دو مطالعه تفاوت این دو ماده از لحاظ آماری معنی دار بود . افزایش استحکام کششی روکش با کاربرد کامپوزیت به عنوان ماده پر کننده می تواند به علت rigidity بالاتر کامپوزیت نسبت به سیلیکون و گوتاپرکا باشد (۱۴).

میزان پر کردن حفره :

در رابطه با پر کردن حفره دسترسی به طور کامل و یا ناقص ، تحقیق حاضر مشخص نمود ، پر کردن حفره دسترسی به طور ناقص، گیر بیشتری را نسبت به پر کردن حفره به طور کامل ایجاد می نماید. در مطالعه koka و همکاران ، مشخص گردید پر کردن کامل حفره دسترسی پر کردن حفره دسترسی منجر به گیر بیشتر نسبت به مواردی می شود که حفره پر نشده بود. آنها علت آن را فشرده شدن سمان بین دیواره های داخلی روکش و ابانتمنت ذکر کرند (۲۱) که نتایج فوق با تحقیق حاضر متفاوت می باشد که احتمالا " به دلیل تفاوت در نوع سمان ، اندازه و زاویه ابانتمنت و جنس روکش می باشد.

متفاوت می‌شود. که به ترتیب از زیاد به کم شامل:

کامپوزیت < گوتا پرکا < سیلیکون

۲ - در صورت پرکردن ناقص حفره دسترسی، استحکام کششی روکش بالاتر از زمانی است که حفره به طور کامل پر شود.

تقدیر و تشکر:

مقاله حاضر منتج از پایان نامه دکترای تخصصی دندانپزشکی به شماره ۶۲۰ و مربوط به دکتر تهینه بامدادیان به راهنمایی دکتر ابوالفضل صبوری و مربوط به دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی می‌باشد.

References

1. Kohavi D, Azran G, Shapira L, et al: Retrospective clinical review of dental implants placed in a university training program. J Oral Implantol 30:23, 2004
2. Esposito M, Grusovin MG, Coulthar P, et al: A 5-year follow-up comparative analysis of the efficacy of various osseointegrated dental implant systems: A systematic review of randomized controlled clinical trials. Int J Oral Maxillofac Implants 2005;20:557.
3. Singer A , Serfaty V: Cement retained supported fixed partial dentures: a 6 month to 3 year follow up. Int J oral maxillofac implants 1996;11: 645-549
4. Howe L , palmer P , Barrett V: Advanced Restorative Techniques , BDJ 1999, 178 (11): 593-600
5. Di Caputo AA, Choi H, et al :passivity of fit and marginal opening in screw or cement retained implant fix partial denture designs.Int J Oral Maxillofac Implants 2000;15:239-246
6. Hebel ks, Gajbar RC: cement retained versus screw retained implant restorations: achieving optimal occlusion and esthetic in implant dentistry . J Prosthet dent 1997, 77:28-35
7. Binon ppiweir D, watanable L. Implant component compatibility in loney WR/Tol man DE, editors. Tissue integration in oval and maxilla facial reconstruction. Chicago: Quintessenco publishing co ;1990
8. Nicholas Ji, Basten CH. A comparison of three mechanical properties of four implant designs postgrad dent 1995;2:4-14
9. Balshi T. The role of screws in implant systems. Topic V. Int J Oval maxilla fac implants 1994;9:48-63
10. Breeding LC , Dixon DL , Bogacki MT , Tietge JD: Use of luting agents with an implant system part I . J Prosthet Dent 1992;68:737-741
11. Covey DA , Kent DK , Germain HA , Kaka S: Effects of abutment size and luting cement Type on the uniaxial retention force of implant supported Crouus . J Prosthet Dent 2000;83:344-348
12. Emms M , Tredwin CJ , setchell DJ , Moles DR: The effects of abutment wall height , plat form size and screw access channel filling method on resistanc to dislodgement of cement retained implant supported restorations . J Prosthodont 2007;16:3-9

این عوامل بر resistance روکش هم بررسی گردد. در این مطالعه ، تنها از پروتزهای تک واحدی استفاده شد. پیشنهاد میشود اثر این عوامل بر گیر برج های متکی بر ایمپلنت نیز بررسی شود. همچنین در این مطالعه فقط از یک نوع ابامنت استفاده شد و ممکن است با استفاده از ابامنت های دیگر (نطیجه custom abutment) متفاوت باشد. تحقیقات دیگر جهت مشخص شدن اثر عوامل ذکر شده بر گیر کراون با استفاده از ابامنت های مستقیم توصیه می‌شود.

نتیجه‌گیری:

با توجه به محدودیت های مطالعه نتایج زیر حاصل شدند :

۱ - استفاده از انواع مختلف حفره دسترسی ، هم به صورت کامل و یا ناقص ، سبب ایجاد استحکام کششی

13. Kent DK; koka S, Frochle ML: Retention of cemented implant supported restorations.J prosthodont 1997;6:193-196
14. Chu KM , Tredwin CJ, Setchell DJ , Hems E: Effect of screw hole filling on retention of implant crowns. Eur J Prosthodont Rest dent 2005; 13:154-8
15. Kim Y, Yamashita J, Shotwell JL, Chong KH, Wang HL: The comparison of provisional luting agents and abutment surface roughness on the retention of provisional implant supported crowns. J Prosthet Dent 2006; 95:450-455.
16. Ramp MH, Dixon DL, Ramp LC, Breeding LC, Barber LL: Tensile bond strengths of provisional luting agents used with an implant system. J Prosthet Dent 1999;81:510-514.
17. Bernal G, Okamura M, Muñoz CA: The effect of abutment taper, length and cement type on resistance to dislodgement of cementretained, implant supported restorations. J Prosthodont 2003; 12: 111–115.
18. Binon PP:Evaluation of three slip fit hexagonal implants .Implant Dent1996;5:235-48
19. Balfour A, O'Brien GR:comparative study of antirotational single tooth abutments. J Prosthet Dent 1995;73:36-43
20. Eberhardt AW,Kim BS , Rigney ED, Kutner GL, Harte CR. 9 effects of precoating surface treatments on fatigue of Ti-6Al-4V. J Applied Biomat1995;6:171-4
21. Koka S , Ewoldsen NO , Dana CL: the effect of cementing agent and technique on the vetention of a ceraone gold cylinder. A pilot study. Implant Dent 1995;4:32-35
22. Brose MO, Woelfel JB, Rieger MR, TanquistRA. Internal channel vents for posterior Miller GD, Tjan AH. The internal escape channel: a solution to incomplete seating of full cast crowns. J Am Dent Assoc1982;104:322-4.
23. Webb EL, Murray HV, Holland GA, Taylor DF. Effects of preparation relief and flow channels on seating full coverage castings during cementation. J Prosthet Dent 1983;49:777-80.
24. Jorgensen KD, Esbensen AL. The relationship between the film thickness of zinc phosphate cement and the retention of veneer crowns. Acta Odontol Scand 1968;26:169-75.
25. Marker VA, Miller AW, Miller BH, Swepston JH. Factors affecting the retention and fit of gold castings. J Prosthet Dent1987;57:425-30.
26. Ishikirama A, Oliveira JF, Vieira DF, Mondelli J: Influence of some factors on the fit of cemented crowns. J Prosthet Dent 1981; 45: 400-404.
27. GaRey D, Tjan A, James R, Caputo A: Effects of thermocycling, load cycling and blood contamination on cemented implant abutments. J Prosthet Dent 1994; 71:124-132.
28. Pan YH, Ramp LC, Lin CK, Liu PR: Comparison of 7 luting protocols and their effect on the retention and marginal leakage of a cement retained dental implant restoration. Int J Oral Maxillofac Implants 2006; 21(4): 587-592